

Dues efemèrides sindicals tarragonines

per
JOSEP M. SASTRE I PIQUÉ

Dia 27 de juny del 1919. Data del III Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana

A imperial Tarraco llüia les vestidures que més li escauen, quan està en ple gaudi de la seva privilegiada situació geogràfica: serenor de firmament, horitzons clars i lluminosos, blau intens de cel i mar, simfonia de verds a la plana i muntanya, muralles i monuments patinats d'or vell, pedres de basament, que contempen impertorbables el pas dels segles, i ens recorden el tors de titans ancestrals i les catapultes i alçaprens que varen situar-les.

Des de les carenes dels Ports de Tortosa, Mola i Serra de Brandés l'oreig del vent, fresc i perfumat inflava els pulmons i alegrava la sang... Esclat de vida al camp, camins d'ensomni enllà del mar... que desvetllen el record i l'enyorança de països misteriosos i races desconegudes.

La bella Tarraco, recolzada al pujol granític que li serveix de llit, de cara al mar Internum, fruïa una de tantes diades que a través del temps i dels segles la fan reaccionar com a mare afalagadora pel fill agraït i amorós.

En aquesta data memorable, tots els metges de Catalunya, representats per les personalitats de més vàlua en l'ordre espiritual i científic, eren hostes d'honor de la ciutat, desenrotllant les tasques del III Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

Entre les sessions científiques, mentre uns companys dissertaven a les aules de l'Institut, i altres rendien culte a l'art i a la bellesa, en peregrinatge pel cercle màgic de les muralles, Passeig Arqueològic, Museus i monuments, temples i palaus, un grup de patriotes selectes, influenciats per l'ambient de la ciutat, serena, bella, inderrocable i evocadora d'empreses arriscades i gestes heroïques, varen incubar l'infantament d'una muralla espiritual que, un cop bastida, serviria de defensa a l'honor, al prestigi i a la independència dels metges catalans, i sentaren els fonaments d'un temple on es rendís culte a totes les branques de la Ciència Hipocràtica.

Prompte va córrer la veu... El Patriarca del renaixement mèdico-català, Dr. Hermenegild Puig i Sais, patrici romà reencarnat en un ciutadà català del segle vint, els malaguanyats doctors Josep M.ª Roca i Presta, seguits d'un estol de companys benemèrits varen encapçalar unes llistes que en pocs mesos tingueren l'adhesió entusiasta de la majoria dels metges catalans, i la muralla espiritual i temple es trobaren bastits, amb el nom de Sindicat de Metges de Catalunya i Casal del Metge, tan forts, incommovibles i bells com la Ciutat Eterna que els va engendrar.